

Тодор да е „половин кон“, което западните американци смятат за изключително голям комплимент¹⁶⁹.

„Тези бохемци (т.е. цигани) приготвяват чудесни еликсири и мехлеми – казва г-жа Джерард, – съставени от лойта на мечки, кучета, змии и охлюви, заедно с масло от дъждовни червеи и стрити на паста паяци и мушици. Майките в Саксония и Румъния често оставят децата си за девет дни на грижите на някоя циганка, за която се предполага, че има способността да разваля магии“.

Тези противни съставки не са някакво съвременно изобретение, а са останки от примитивното вещерство или *Ur-religion*¹⁷⁰, която се основавала на болката, страха и погнусата. Ето няколко румънско-ромски традиции:

И тук, както навсякъде, лястовиците носят късмет и се наричат „*Galiniele lui Dieu*“ – Кокошките на Господ. В Англия казват:

„Червеношийката и мушитрънчето са петелът и кокошката на Всевишния“.

Където бъде забелязана първата лястовица, там винаги има съкровище. Когато римлянин видел лястовица, той тичал към най-близкия фонтан да си измие очите, защото така в предстоящата година *dolorem omnem oculorum tuorum hirundines auferant* – лястовиците ще отнесат всичките му очни страдания.

Конският череп над дворната порта или костите на умрели животни, заровени под прага, предпазват от привидения. В Римската архитектура непрекъснато се срещат черепи на волове, овни и коне като декорация, а днес същите се използват

¹⁶⁹ Макар да няма връзка с този труд, не мога да не отбележа, че това необикновено сравнение вероятно води началото си от съвсем обикновен орнамент, използван за украса на корабните носове или в други декорации на параходите по Мисисипи, както и на кораби. Това е морското конче (*hipposampus*), което често може да се види издялано в голям размер и позлатено. Неговата рибя опашка лесно може да се сбърка с тази на алигатор. Сред останалите чудовища Преторий (1666 г.) нарежда и „конския крокодил“.

¹⁷⁰ Прарелигията (нем.) – б. пр.